

Rok 1897.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 20. marca 1897.

Treść: (№ 70—73.) 70. Obwieszczenie o uzupełnieniu a względnie zmianie spisu tych zakładów doświadczalnych włoskich, które upoważnione są do wydawania winom włoskim świadectw rozbioru chemicznego. — 71. Ustawa o opłacie portowego. — 72. Ustawa o częściowej zmianie artykułu VI. przymierza cłowego i handlowego z krajami korony węgierskiej. — 73. Rozporządzenie, którem uchylają się postanowienia dla przystani pod miastem Stein zawarte w oddziale II B. I. tymczasowego porządku żeglarskiego i policyjno-rzecznego dla Dunaju z dnia 31. sierpnia 1874.

70.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 21. lutego 1897,

o uzupełnieniu a względnie zmianie spisu tych zakładów doświadczalnych włoskich, które upoważnione są do wydawania winom włoskim świadectw rozbioru chemicznego.

Spis zakładów doświadczalnych włoskich, upoważnionych do wydawania świadectw rozbioru chemicznego winom włoskim, do wprowadzania na obszar cłowy austriacko-węgierski przeznaczonych, ogłoszony rozporządzeniem z dnia 1. grudnia 1892 (Dz. u. p. Nr. 201) pod e, zmienia się a względnie uzupełnia w ten sposób, że miejsce zwinętej *Reale stazione agraria* we Florencji zając ma pracownia chemiczna królewskiego instytutu chemicznego w temże mieście.

Biliński r. w.

71.

Ustawa z dnia 27. lutego 1897,

o opłacie portowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Każdy statek, zawijający do tutejszo-krajowego portu morskiego, do zatoki lub innego punktu wybrzeża morskiego i wykonywający tam czynność handlową, winien we właściwym urzędzie portowym opłacić portowe według postanowień ustawy niniejszej.

§. 2.

Obowiązek opłacenia portowego nastaje w tej chwili, w której statek rozpoczyna czynność handlową.

Opłacić należy zanim statek odpłynie.

W przypadkach szczególnych Władza morska może zgodzić się na inne warunki uiszczenia opłaty

Statek, który po skończeniu czynności handlowej zostanie w porcie rozebrany, lub dla innej przyczyny nie opuści go w przeciągu trzech miesięcy, opłacić ma portowe najpóźniej po upływie trzech miesięcy, licząc od dnia przybycia.

Statek taki jest od opłacenia portowego wolny dopóty, dopóki nie zawinie do innego portu tutejszo-krajowego, zatoki lub innego punktu wybrzeża morskiego w celu zabrania lub wysadzenia towarów i podróży.

Opłacenie portowego ciąży na statku.

§. 3.

Czynnością handlową w duchu ustawy niniejszej jest zabieranie lub wysadzanie podróży lub towarów.

Nie ma być uważane za czynność handlową:

- a) odbieranie lub oddawanie poczty;
- b) posyłanie łodzi do łądu;
- c) oddawanie lub odbieranie listów i prostych wzorków;
- d) uzupełnianie środków żywności, zapasu węgla i przyborów statku, tudzież przedmiotów spożywczych wyłącznie na użytek statku, o ile przedmioty te są potrzebne do dalszej podróży statku, o czem orzeka właściwy urząd portowy;
- e) zabieranie lub wysadzanie rotmanów, pakowników, więźniów i ubogich do ojczyzny odwozonych, wysadzanie osób, które w drodze zachorowały lub zwłok osób w podróży zmarłych, nakoniec wysadzanie tych rozbitów, których w ciągu podróży na statek przyjęto;
- f) odbieranie lub oddawanie beczek próżnych używanych lub innych używanych, próżnych naczyń;
- g) holowanie innych statków;
- h) wyladowanie towarów ze statku, który zawinie w skutek doznanego uszkodzenia, jeżeli po naprawieniu statku wyladowane towary zostaną znowu na ten sam statek naładowane;
- i) zabieranie lub wysadzanie towarów i podróży na rozkaz Władzy lub w skutek siły większej, o czem w tym ostatnim przypadku orzeka właściwy urząd portowy.

§. 4.

Od opłaty portowego są uwolnione:

- a) statki wojenne, jakoteż statki najęte wyłącznie do celów wojskowych;
- b) statki skarbowe;
- c) wszelkie statki tutejszo-krajowe i obce na równi z nimi będące, których pojemność netto nie przenosi 25 ton;
- d) jachty jakiegokolwiek bandery, o ile przez dotychczas państwa są za jachty uznane i nie wykonywają czynności handlowych;

- e) statki przeznaczone do rybołówstwa także w tym razie, gdy wiozą świeże ryby lub przynętę;
- f) mniejsze statki pośredniczące w ładowaniu lub wyladowywaniu;
- g) statki i inne nawy tutejszo-krajowe przewożące wyłącznie materiały do robót portowych publicznych;
- h) statki kursujące wyłącznie po kanałach śródkrajowych i rzekach;
- i) statki nowo wybudowane, spuszczone z warsztatu tutejszo-krajowego i udające się do portu tutejszo-krajowego w celu zabrania tam pierwszego ładunku;
- k) statki zajmujące się spuszczeniem, dożywaniem lub naprawianiem kabli telegraficznych podmorskich, o ile wstrzymują się od wszelkiej czynności handlowej;
- l) statki odbywające podróże wyłącznie w celach umiejętności lub nauki, o ile Władza morską uzna, że ta okoliczność zachodzi.

§. 5.

Portowe wymierza się na podstawie pojemności netto w tonnach, jaka się okaże według istniejących przepisów o wymierzaniu pojemności statków morskich; ułamki przenoszące 50 procentów liczą się za całą tonnę, wynoszące zaś 50 procentów lub mniejsze opuszczają się.

§. 6.

Parowce tutejszo-krajowe i obce będące z nimi na równi, płacą za każdą tonnę netto następującą należność:

- a) jeżeli przybywają z zagranicy i w tym samym roku kalendarzowym
 - zawijają z pierwszej i drugiej podróży 40 c.;
 - zawijają z trzeciej i czwartej podróży 30 c.;
 - zawijają z piątej i każdej następnej podróży 20 c.;
- b) jeżeli przybywają z krajów tutejszych bez względu na kolej zawijania 15 c.

Parowce, które opłaciły jedną z należności w niniejszym paragrafie ustanowionych, są przez dni 20, licząc od dnia pierwszego zawinięcia, za które opłatę uiściły, wolne od opłaty we wszystkich tutejszo-krajowych portach, zatokach i we wszystkich innych punktach wybrzeża morskiego, pod tym warunkiem

1. że w ciągu tego czasu nie zatrzymają się w żadnym porcie zagranicznym, wyjąwszy w skutek siły większej, a nawet i w tym ostatnim przypadku nie będą tam wykonywały żadnej czynności handlowej;

2. że parowce pod a) wzmiankowane nie utrzymują komunikacji pomiędzy tutejszo-krajowymi portami, zatokami i innymi punktami wybrzeża morskigo, chyba że tylko przewożą towary i podróżnych z jednej linii na drugą regularną linię tego samego towarzystwa.

Parowce, wykraczające przeciw temu postanowieniu, mają we wszystkich portach, zatokach lub innych punktach wybrzeża morskigo, w których w ciągu rzezonnych dni 20 zatrzymywać się będą dla pośredniczenia w komunikacji tutejszo-krajowej, opłacać za każdym razem po 15 c. od każdej tonny netto.

§. 7.

Parowce tutejszo-krajowe, tudzież obce z nini na równi będące, które na podstawie swego zapisu rejestrowego uprawnione są wyłącznie do żeglugi na morzu adryatyckiem — a mianowicie w stronie zachodniej aż do przylądka Santa Maria di Leuca, w stronie wschodniej aż do przylądka Clarenza z wliczeniem zatoki Lepaukiej, wysp jońskich, portu i kanału Zante i rzek do tych wód wpadających — mogą być uwolnione na bieżący rok kalendarzowy od opłaty portowego w §. 6 ustanowionego, jeżeli opłacą po cztery złote od każdej tonny netto.

§. 8.

Parowce tutejszo-krajowe, tudzież obce z nimi na równi będące, kursujące wyłącznie pomiędzy tutejszo-krajowymi portami, zatokami i innymi punktami wybrzeża morskigo i nie zawijające do portów zagranicznych, wyjąwszy przypadki siły większej, gdyby się zaś to zdarzyło, nie wykonywają tam żadnej czynności handlowej, mogą być uwolnione na rok kalendarzowy od opłaty portowego w §. 6 ustanowionego, jeżeli te z nich, których pojemność wynosi aż do 100 ton netto opłacą po 50 centów, te zaś, których pojemność wynosi więcej niż 100 ton netto, po dwa złote od każdej tonny netto.

§. 9.

Statki żaglowe tutejszo-krajowe, tudzież obce, będące z nimi na równi, placą od każdej tonny netto następujące należności:

a) jeżeli przybywają z zagranicy:

mające pojemności aż do 100 ton netto 4 c.,

mające pojemności nad 100 ton netto 10 c.;

b) jeżeli przybywają z krajów tutejszych:

mające pojemności aż do 100 ton netto 2 c.,

mające pojemności nad 100 ton netto 5 c.

Statki żaglowe, które opłaciły jedną z należności w niniej-zym paragrafie ustanowionych, są przez dni 60, licząc od dnia pierwszego zawinięcia, za które opłatę uiszcili, wolne od opłaty we wszystkich tutejszo-krajowych portach, zatokach i we wszystkich innych punktach wybrzeża morskigo, pod tym warunkiem, że w ciągu tego czasu nie zatrzymają się w żadnym porcie zagranicznym, wyjąwszy w skutek siły większej, a nawet i w tym ostatnim przypadku nie będą wykonywały żadnych czynności handlowych.

Statki żaglowe mogą uwolnić się na bieżący rok kalendarzowy od uiszczenia powyższych należności portowych, jeżeli podług tego, czy trudnią się żeglugą tutejszo-krajową czy zagraniczną, opłacą od każdej tonny netto podwójną kwotę odpowiedniego portowego.

§. 10.

Statki obce, nie będące na równi z tutejszo-krajowymi, opłacać mają portowe za każdym zawinięciem po 1 złotym od każdej tonny netto.

§. 11.

Prawo państwa wymierzania kwot, których w skutek mylnego zastosowania ustawy wcale nie ściągnięto lub ściągnięto w wymiarze za niskim, przedawnia się w przeciągu roku, licząc od dnia, aż do którego należność miała być zapłacona.

W tym samym terminie strony mogą dochodzić roszczeń swoich do zwrotu kwot zapłaconych, które się nie należały.

Portowe wymierza przynależny urząd portowy.

Kwestye sporne z wymierzenia wynikające, rozstrzyga w drugiej instancji Władza morską, w trzeciej instancji Ministerstwo handlu.

§. 12.

Z ogólnego dochodu, który na zasadzie ustawy niniejszej nieść będzie pobór portowego, 8·5 procentu wpływać będzie do funduszu na wspieranie marynarki.

§. 13.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie od dnia ogłoszenia i uchyła ustawę z dnia 10. czerwca

1883 (Dz. u. p. Nr. 108) o poborze portowego w portach austriackiego wybrzeża morskiego.

§. 14.

Wykonanie ustawy niniejszej poruczam Memu Ministrowi handlu.

Wiedeń, dnia 27. lutego 1897.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Glanz r. w.

72.

Ustawa z dnia 27. lutego 1897,

o częściowej zmianie artykułu VI. przymierza cłowego i handlowego z krajami korony węgierskiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, żeby w porozumieniu z Rządem królewsko węgierskim uchylilo ustęp szósty artykułu VI. przymierza cłowego i handlowego z Ministerstwem krajów korony węgierskiej zawartego (ustawy z dnia 27. czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 62 i z dnia 21 maja 1887, Dz. u. p. Nr. 48) i żeby go zastąpiło następującymi postanowieniami:

Pod względem opłacania portowego, statki obu stron, ich porty, zatoki i inne punkta wybrzeża zostają na równi.

Wszelkie należitości żeglarskie pozostają zasadniczo własnością strony pobierającej.

Statki obu stron, chcące korzystać z dobrodziejstwa jednorazowej opłaty portowego za cały rok kalendarzowy, winny uiścić dotyczącą opłatę w tym porcie, w którym są zaciągnięte do rejestru.

Statki zagraniczne, zostające na równi ze statkami obu stron, jeżeli także chcą korzystać z tego dobrodziejstwa, mogą uiścić opłatę portową w którymkolwiek porcie jednego lub drugiego obszaru państwa, według własnego wyboru. Połowa sumy opłat, w portach jednego obszaru państwa w taki sposób pobieranych odsyłana będzie tytułem zwrotu zarządowi morskemu drugiej strony.

Podobnie postępować się będzie z opłatami tych statków, które po uiszczeniu opłaty zawiną w 20dniowym a względnie 60dniowym okresie uwolnienia od opłaty do portu, zatoki lub innego punktu na wybrzeżu morskiem drugiego obszaru państwa i będą tam wykonywały czynności handlowe.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam całemu Memu Ministerstwu.

Wiedeń, dnia 27. lutego 1897.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Weltersheimb r. w.

Gautsch r. w.

Biliński r. w.

Ledebur r. w.

Gleispach r. w.

Glanz r. w.

Rittner r. w.

Guttenberg r. w.

73.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 14. marca 1897,

którem uchylają się postanowienia dla przystani pod miastem Stein zawarte w oddziale II B. I. tymczasowego porządku żeglarskiego i policyjno-rzecznego dla Dunaju z dnia 31. sierpnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 122).

W porozumieniu z c. k. Ministerstwami spraw wewnętrznych i rolnictwa uchylają się postanowienia dla przystani pod miastem Stein, zawarte w oddziale II B. I. tymczasowego porządku żeglarskiego i policyjno-rzecznego dla Dunaju z dnia 31. sierpnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 122).

Nowe postanowienia dla tej przystani wyda c. k. Namiestnictwo dolno-austriackie w porozumieniu z c. k. Dyrekcją skarbową krajową w Wiedniu i ogłosi w Dzienniku ustaw i rozporządzeń dla arcyksięstwa austriackiego poniżej Anizy.

Glanz r. w.